

Povești în cinci minute
Lupul, paznic la oi
și alte istorioare

Respect pentru oameni și cărți

2	Bufnița și popândăul	18	De ce are ursul coada scurtă?
4	Norocul lupului	20	Lupul, paznic la oi
6	Șoricelul cel naiv	22	Musca cea vitează
8	Iepurele și varza	24	Bucătarul leului
10	Cormoranul și peștii	26	Partenerul câinelui
12	Balaurul și vulpea	28	Turturelele și vrăbiile
14	Lupul cel lăudăros	31	Corbul și bufnița
16	Puii de vrăbie		

2012 © Pannon-Literatúra SRL

Textele au fost adaptate după operele lui La Fontaine și Esop de:
Pádár Éva

Ilustrații:
Brijbasi Art Press

Redactor și design copertă:
Duzs Mária, Jakab Zsófia

Traducere în limba română © Editura Kreativ, 2013

Redactor-șef: Andrei Timar
Corector: Medana Croitoru
Tehnoredactor: Boni Barkóczi Tímea

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin Editurii Kreativ. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată în vreun sistem sau transmisă în orice formă sau prin orice mijloace electronice, mecanice, fotocopii, înregistrări sau altele, fără acordul scris al Editurii Kreativ.

www.editurakreativ.ro

ISBN: 978-606-646-128-3

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Lupul, paznic la oi și alte istorioare.

Târgu-Mureș : Kreativ, 2013

ISBN 978-606-646-128-3

087.5

Libris

Bufnița și popândăul

Respect pentru oameni și cărți

Într-o zi, bufnița, a observat un popândău care se grăbea spre galeria sa. Mai avea doar câțiva pași până să ajungă acasă când bufnița i-a tăiat calea și i-a spus:

– Te-am prins! Pregătește-te că te voi mânca la cină!

Deși foarte speriat, popândăul nu s-a pierdut cu firea, ci a început s-o lingusească:

– O, doamna bufniță, ce mă bucur că v-am întâlnit! De mult voiam să vă spun că vă admir. Ce impunătoare și înțeleaptă sunteți! Și ce bine arătați de aproape!

Bufnița a rămas atât de surprinsă de aceste cuvinte, încât pentru o clipă a uitat de ce-l oprise pe popândău. Mândră de calitățile sale, și-a desfăcut aripile și a început să se admire. În timpul acesta, popândăul, folosindu-se de neatenția bufniței, a țâșnit printre picioarele ei și a dispărut repede în labirintul de sub pământ. Nemaiavând cum să-i vină de hac, bufnița a plecat spre casa ei, supărată și flămândă.

Și astfel s-a adevărit încă o dată că, de multe ori, lingșitorii pot avea sorți de izbândă!

2

3

A fost odată un ciobănaș tânăr care se plictisea lângă turma de oi ce îi fusese încredințată. Cum se tot gândea el ce ar putea să facă pentru a se distra, i-a venit o idee și a început să strige:

– Lupul! Săriți, oameni buni! Vine lupul!
Spieriați, sătenii s-au repezit să salveze oile din ghearele lupului.

Când colo... nici urmă de lup. Ajunși lângă turmă, l-au găsit doar pe ciobănaș, care râdea cu poftă de sperietura lor.

După câteva zile, când l-a apucat plictiseala, ciobănașul a început din nou să strige după ajutor. Sătenii, cu mic cu mare, au sărit încă o dată să alunge lupul, dar nici de această dată nu s-au întâlnit cu el. Acum însă s-au supărat foarte tare și l-au certat pe ciobănaș.

După o vreme însă, un lup flămând și-a făcut apariția prin preajmă.

– Lupul! Vine lupul! a strigat ciobănașul, de data aceasta speriat de-adevăratelea.

Dar nu a mai venit nimeni să-l ajute.
Și uite-așa a învățat ciobănașul că nu e bine să glumești cu lucrurile serioase.